

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Catan Liliana,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui,

Abu Aziz Abdel X, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 10.07.2012 – 22.01.2018

instanța de apel: 21.06.2018 – 22.01.2019

instanța de recurs ordinar: 21.07.2020 – 01.07.2021

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 februarie 2018, Abu Aziz Abdel XXXXX a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (dosar penal nr. XXXXX episoadele P.V. Saca Iurie, Romanenco Maria, Babei Oxana), art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (dosar penal nr. XXXXX jud. Rîșcani, conexat prin încheierea jud. Centru din 25 10.2013 la cauza penală XXXXX, episodul p.v. Kewan Ibrahim Ahmed) și art. 190 alin. (5) Cod penal, dosar penal nr. XXXXX jud. Rîșcani, conexat prin încheierea jud. Centru din 19.04.2014 la cauza penală XXXXX, episodul p.v. Zeitoun Yahya), stabilindu-i-se:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (dosar penal nr. XXXXX episoadele p.v. Saca Iurie, Romanenco Maria, Babei Oxana)- 5 (cinci) ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitățile legate de administrarea Tunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani;

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (dosar penal nr. XXXXXjud, Rîșcani, conexat prin încheierea jud. Centru din 25 10.2013, la cauza penală XXXXX, episodul p.v. Kewan Ibrahim x) - 5 (cinci) ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitățile legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani;

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal (dosar penal nr. XXXXX jud. Râșcani, conexat prin încheierea jud. Centru din 29.04.2014, la cauza penală XXXXX, episodul p.v. Zeitoun Yahya) - 10 (zece) ani închisoare cu privarea de dreptul de a

ocupa funcții și de a exercita activitățile legate cu administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

Conform prevederilor art.84 alin.(1), (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i s-a stabilit definitiv lui Abu Aziz Abdel x pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitățile legate cu administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu prevederile art. 85, 91 Cod penal, s-a adăugat la pedeapsa stabilită lui Abu Aziz Abdel X 1 (un) an 6 (șase) luni și 23 (douăzeci și trei) zile - termenul pedepsei neispășite în baza încheierii Judecătorei Râșcani din 28.09.2007, privind liberarea condiționată înainte de termen de pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Ciocana din 12.12.2001, stabilindu-i definitiv, prin cumul total, pedeapsa de 12 (doisprezece) ani 6 (șase) luni și 23 (douăzeci și trei) zile închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitățile legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost aplicată față de Abu Aziz Abdel X măsura preventivă sub formă de arest preventiv până la definitivarea sentinței.

Termenul executării pedepsei definitive aplicate lui Abu Aziz Abdel X fiind calculat din data reținerii, incluzând perioada aflării inculpatului sub arest preventiv și arest la domiciliu din data de 04.06.2012 până la 23.09.2014.

Acțiunea civilă înaintată de Saca Iurie, Romanenco Maria, Babei Oxana, Kewan Ibrahim și Zeitoun Yahya s-a admis integral și s-a încasat de la Abu Aziz Abdel Mohamed în beneficiul lui: Kewan Ibrahim - 10544, 00 (zece mii cinci sute patruzeci și patru) lei; Saca Iurie - 12536,48 lei; Romanenco Maria - 7977, 76 lei, Babei Oxana - 16500, 00 lei și Zeitoun Yahya - 47277, 08 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat *în fapt*, că, Abu Aziz Abdel Mohamed în perioada lunilor noiembrie-decembrie 2008, urmărind scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, cunoscând caracterul irealizabil al angajamentului și neavând intenția executării acestuia, prin înșelăciune și abuz de încredere, prezentându-se ca angajat al Ambasadei Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, sub pretextul de a-i perfecta viză pentru plecare în Statele Unite ale Americii cet. Zeitoun Yahya Raafat, a.n. X și altor persoane, aflându-se în preajma Ambasadei sus menționate, pe str. Maria Cebotari, mun. Chișinău, a dobândit ilicit de la Zeitoun Yahya suma de 8900 euro, care conform ratelor oficiale medii de schimb valutar din acea perioadă constituie 121326,58 lei și 2500 dolari SUA, care conform ratelor oficiale medii de schimb valutar din acea perioadă constituie 25950,5 lei, cauzând astfel părții vătămate Zeitoun Yahya un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 147277,08 lei, ceea ce reprezintă proporții deosebit de mari.

Tot el, Abu Aziz Abdel X în perioada lunii august 2011, intenționat, având scopul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altor persoane,

sub pretextul perfectării actelor centru plecarea în SUA la tratament, a dobândit de la cet. Saca Iurie bani în sumă de 1100 de dolari SUA, care conform ratelor oficiale de schimb ale BNM constituie 12536,48 lei MD, de la cet. Romanenco Maria bani în sumă de 700 de dolari, care conform ratelor oficiale de schimb ale BNM constituie 7977,76 lei, cauzându-le părților vătămate o pagubă în proporții considerabile în valoare totală de 20514,24 lei.

Tot el, Abu Aziz Abdel Mohamed continuându-și acțiunile sale criminale, în perioada lunii noiembrie 2011, până în martie 2012, intenționat, având scopul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altor persoane, sub pretextul perfectării actelor pentru plecarea în SUA, a dobândit de la cet. Babei Oxana bani în sumă de 16500 lei, cauzându-i părții vătămate o pagubă în proporții considerabile.

Tot el, Abu Aziz Abdel X continuându-și acțiunile sale criminale la 16.02.2013, aflându-se în cafeneaua „Andys Pizza” situată pe bd. Grigore Vieru, 20, din mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul că poate să-1 ajute pe cet. Kewan Ibrahim X, a.n. X, ca să procure la un preț mai redus un telefon mobil de model IPHONE 5, a însușit bani în numerar în sumă de 600 de euro, care conform cursului valutar stabilit de BNM la data de 16.02.2013, constituie suma de 9644 lei și 900 de lei, astfel cauzându-i părții vătămate Kewan Ibrahim Ahmed o pagubă materială considerabilă în sumă de 10544 lei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Raileanu Petru în numele inculpatului Abu Aziz Abdel, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri de achitare a lui Abu Aziz Abdel pe toate capetele de acuzare, din lipsa în acțiunile lui a faptului infracțiunii.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Raileanu Petru în numele inculpatului Abu Aziz Abdel a invocat că:

- acușările aduse lui Abu Aziz Abdel sunt neîntemeiate, nefiind probate de către partea acușării, și nu au fost dovedite în cadrul judecării cauzei, în cadrul urmării penale cât și în cadrul judecării cauzei în privința inculpatului au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale prevăzute de Constituția Republicii Moldova și tratate internaționale la care Republica Moldova este parte;

- pe parcursul procesului penal parte vătămată Zeitoun Yahya în diferite audieri și acte procesuale indică diferite sume 10 000 Euro, 11 000 Euro, 12 000 Euro, 8 900 Euro și 2 500 dolari SUA. Or, în cadrul audierii părții vătămate Zeitoun Yahya în instanța de judecată pe data necunoscută nu au fost elucidate divergențele enumerate mai sus și nu a fost stabilit la ce suma pretinde parte vătămată Zeitoun Yahya;

- nu au fost elucidate circumstanțele importante dacă au fost întocmite careva contracte, recipise sau întreprinse alte acțiuni privind confirmarea transmiterii acestor sume bănești, dacă acești banii au fost numerotați, în ce valoare au fost, cine a asistat la numărarea, etc. De asemenea nu a fost verificată

proveniența acestor sume. Nu este clar cine sunt acele persoane care au transmis pașapoarte lui Zeitoun Yahya și unde sunt aceste pașapoarte. Mai mult ca atât, în procesul verbal de audiere lipsește data când el a fost întocmit, iar în procesul verbal sunt admise mai multe greșeli ortografice unde nu se înțelege conținutul acestuia;

- la data de 07.02.2014 în ședința de judecată a fost audiată parte vătămată Babei Oxana. În cadrul ședinței de judecată translatorul Morari Natalia nu a fost preîntâmpinată de către instanța de judecată în conformitate de art. 312 Cod penal pentru traducerea intenționat incorectă, ce se confirmă prin acest fapt că în procesul verbal a ședinței de judecată lipsește semnătura translatorului. Partea vătămată Babei Oxana nu a fost prevenită despre depunerea jurământului în conformitate cu art. 108 alin. (4) Cod de procedură penală. Or, partea vătămată Babei Oxana în cadrul urmăririi penale a depus declarații contradictorii, indicând diferite sume astfel declarațiile ei urmează a fi apreciate critic;

- la data de 29.04.2014, în ședința de judecată a fost audiat martorul Romanenco Alexei, în cadrul ședinței de judecată, translatorul Burujiu Nina nu a fost preîntâmpinată de către instanța de judecată în conformitate de art. 312 Cod penal, pentru traducerea intenționat incorectă, ce se confirmă prin acest fapt că în procesul verbal a ședinței de judecată de asemenea lipsește semnătura translatorului;

- de către prima instanță nu au fost cercetare corespunzător actele procesuale și documente aflate în cauza penală, prin urmare nu este posibil a se referi la careva acte procesuale sau documente;

- în cadrul ședinței preliminare în prezenta cauza penală care a avut loc la 24.01.2014, nu a fost stabilită identitatea inculpatului în conformitate cu art. 358 Cod de procedură penală fiind indicat în procesul verbal „Inculpatul - Toate actele se află la Poliție o să fiu de acord să prezint datele de identitate când o să-mi văd pașaportul. În aceeași ședința preliminară din data de 24.01.2014, instanța de judecată prin încheierea protocolară a dispus „La materialele dosarului s-au anexat copiile a actelor de identitate la fila dosarului 139-140, prin urmare se poate stabili că fotografiile sunt identice însă numele sunt diferite, în situația dată instanța pune în sarcina procurorului să identifice persoana care se află pe banca acuzării”;

- în cadrul ședinței de judecată din 29.04.2017 procurorul a anexat la materialele cauzei răspunsul de la Inspectoratul General al Poliției Centrului Cooperare Polițienească Internațională nr. 34/33-1173 din 30.01.2014. Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională nr. 34/33-1 173 din 30.01.2014 adresat procurorului în Procuratura sect. Centru, Elena Șuvalova a fost comunicat că „Referitor la verificarea numelui Abu Aziz Abdel a.n. X, vă comunicăm că potrivit mesajului parvenit în adresa noastră din partea BNC Interpol Ierusalim, persoana în cauză a fost identificată în baza amprentelor digitale, care aparțin cetățeanului palestinian Abu Aziz Abdel X, a.n. X. Acestuia i-a fost eliberat pașaport palestinian nr. X în anul 2000 și care a

expirat în anul 2003”. Prin răspunsul nominalizat și prin ale documente anexate la materialele cauzei nu a fost stabilită identitatea persoanei care este pe banca acuzaților;

- din motivul că la materialele procesului penal nu au fost anexate materialele care au servit la eliberarea răspunsul Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională nr. 34/33-1 173 din 30.01.2014 la 28.06.2017, în adresa Procuraturii Chișinău oficiul Centru a fost înaintată o cerere prin care a fost solicitat expedierea în adresa Cabinetului Avocatului „Răileanu Petru” copiile autentificate a următoarelor documente: 1. Copia cererii procurorului în Procuratura sect. Centru Șuvalova Elena 09 2011011581 din 28.01.2014 adresate Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională; 2. Copia cererii IP Rîșcani nr.107 din 03.01.2014 adresate Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională; 3. Copia solicitării din partea CPS Centru, mun. Chișinău nr. 10024 din 12.06.2012 adresate Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională; 4. Copiile răspunsurilor Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională 33/6736 din 11.07.2012 și nr.33/10437 din 23.10.2012; 5. Copia mesajului parvenit în adresa Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională din partea BNC Interpol Ierusalim în privința lui Abu Aziz Abdel X, a.n. X; 6. Copia pașaportului palestinian nr. 743061 din 2000; 7. Copia ordonanței organului de urmărire penală de colectarea mostrelor în privința lui Abu Aziz Abdel X, a.n. X; Copia procesului-verbal organului de urmărire penală de colectarea mostrelor în privința lui Abu Aziz Abdel X, a.n. X. Prin răspunsul Procuraturii Chișinău oficiul Centru nr. 09-1722/17-3457 din 03.07.2017, a fost comunicat că cererea sus indicată a fost expediată în adresa Judecătoria Chișinău sediul Centru pentru examinare. Asemenea cerere la 28.06.2017, a fost expediată și în adresa Inspectoratul General al Poliției, Centrul Cooperare Polițienească Internațională, la care pînă în prezent nu a parvenit nici un răspuns, iar preventiv din convorbirea cu executorul Tatiana Patrașcu a fost comunicat că așa informație ce este indicată în răspunsul nr. 34/33-1173 din 30.01.2014 Inspectoratul General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională nu deține și în prezent se verifică datele acestea;

- la 16.02.2015 din partea inculpatului în adresa Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională a fost expediată o cerere privind eliberarea copiei scrisorii Interpolului din Ierusalim la care se referă scrisoare nr. 34/33-1173 din 30.01.2014 la ce a primit un răspuns foarte straniu „ Vă comunicăm că cererea dumneavoastră a fost examinată și în acest context, pentru primirea informației solicitate, vă sugerăm să vă adresați instituției care va eliberat copia mesajului anexat la cererea Dvs.”;

- semnătura din numele șefului Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională în răspunsurile indicată diferă, unde apar suspiciuni întru veridicitatea răspunsului răspunsul Inspectoratului General al

Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională nr. 34/33-1173 din 30.01.2014;

- în răspunsul Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională nr. 34/33-1173 din 30.01.2014 sunt mai multe contradicții unde se declară că BNC Interpol Ierusalim a recunoscut pe Abu Aziz Abdel a.n. X în baza amprentelor digitale căruia i-a fost eliberat pașaport palestinian nr.X în anul 2000 și care a expirat în anul 2003. În același răspuns se comunică că „Susnumitul nu are antecedente penale pe teritoriul Israelului, iar întrucât pașaportul nr. X nu este unul izraelit, autoritățile competente din Israel nu dispun de careva informații cu privire la acesta”. Or, Statul Palestinian a fost recunoscut parțial numai la 14.09.2015 prin votul statelor membrele Organizația Națiunilor Unite, la care Republica Moldova s-a obținut;

- din informația din rețeaua globală Internet după căutarea în motorul de căutare „Google” după cuvintele cheie „Passport Palestinian” apar mai multe imagini pașapoartelor palestinieni la care numărul pașaportului conține 7 cifre, iar nu 6 ce este indicat în răspunsul Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională nr. 34/33-1173 din 30.01.2014. Astfel careva copii la răspunsul Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională nr. 34/33-1 173 din 30.01.2014 întru posibilitatea verificării circumstanțelor indicate în el nu au fost anexate la ce pune la îndoială veridicitatea acestui document și prin urmare a datelor persoanele a persoane care se află pe banca acuzării;

- persoana care se află pe banca acuzării se află pe teritoriul Republicii Moldova din anul 1994, fără careva documente și din explicațiile lui apărătorului său s-a folosit de date personale altor persoane că a fost un pericol real pentru viața și sănătatea lui, iar numele lui adevărat este Avi Hosis și el s-a născut în Israel în pustiu în familia de beduini. Iar, în anul 2000 persoana care se află pe banca acuzării nu a putut fără careva documente a traversa frontiera de stat al Republicii Moldova și altor state până ce să ajungă la statul nerecunoscut Palestinian, să primească pașaportul Palestinian, și cu acest pașaport fără viză să se întoarcă înapoi în Moldova unde a fost căutat de organele de urmărire penală;

- la data de 12.06.2017 la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana a fost făcută cunoștință cu materialele cauzelor penal X și a X. În cadrul acestor dosare penale sunt prezente mai multe acte procesuale întocmite cu participarea Abu Aziz Abdel începând cu anul 2000, însă la 03.05.2000 cauza penală X a fost expediată instanței de judecată pentru examinare, astfel prin ce se confirmă că ultimul s-a aflat această perioadă pe teritoriul Republicii Moldova fiind cercetat penal și nu a putut primi careva pașapoarte statului la acel moment nerecunoscut Palestinian;

- la materialele cauzelor penale X și a X nu sunt careva acte procesuale de ridicare a cărorva documente în original, care confirmă identitatea lui Abu Aziz Abdel, ce se confirmă prin certificatul din 13.06.2012 eliberat de Comisarul CPs Centru Ion Bilibov, unde este indicat că datele lui Abu Aziz Abdel sunt identificate

prin copia pașaportului ridicat din cadrul Jud. Ciocana dosar X și din c/p X CPs Centru;

- prin cerere din 07.06.2017 de la Penitenciarul P-4 a fost solicitat acordarea posibilității de a face cunoștința cu materialele dosarului personal a dlui Abu Aziz Abdel în perioada de detenție 2001-2007 în P-4 cu posibilitatea efectuării copiilor necesare. Prin certificatul eliberat de P-4 nr. 6/2594 din 27.06.2017, a fost comunicat că „Conform procesului verbal nr. 1 din 31.10.2013 cu privire la selectarea dosarelor personale ale condamnaților spre nimicire cu termenul de păstrare expirat pentru anul 2007, dosarul personal al lui Abu Aziz Abdel X a fost nimicit. Prin cererea din 07.06.2017, de la Penitenciarul P-13 a fost solicitat acordarea posibilității de a face cunoștința cu materialele dosarelor personal a dlui Abu Aziz Abdel în perioada de detenție 2012-2014, în P-13 cu posibilitatea efectuării copiilor necesare. La 03.07.2017, de către apărătorul Răileanu Petru în P-13 a fost făcută cunoștință cu dosarul personal întocmit în privința deținutului Abu Aziz Abdel unde s-a făcut copii din materialele necesare;

- faptul că la materialele dosarului personal al deținutului Abu Aziz Abdel din P-13 sunt prezente două pașapoarte autentificate de către Judecătorul A. Gafton pe numele Abu Aziz Abdel și Alex Bradley unde este menționat „Copia corespunde originalului”, însă originalele acestor documente nimeni nu a văzut, ele nu au fost ridicate nici în cadrul cauzelor penale X și a X, examinate de judecătoria Ciocana, nici în cadrul dosarului penale împreună cu toate dosarele conexe care se examinează în prezent. Mai mult ca atât, la materialele cauzei sunt prezente și alte documente cu diferite date de identitate fiind anexat un pașaport al SUA cu datele personale „Abu Aziz Alex” cu data nașterii X, care a fost confirmată de ștampila și semnătura Notarului Bagrimova O.;

- în procesul verbal a ședinței preliminare din 24.01.2017, și în cadrul audierii în calitate de inculpat la diferite ședințe de judecată instanța nu a stabilit datele inculpatului potrivit art. 358 din Codul de procedură penală potrivit căruia (1) Președintele ședinței de judecată stabilește identitatea inculpatului, și anume: 1) numele, prenumele și patronimicul; 2) anul, luna, ziua și locul nașterii, cetățenia; 3) domiciliul; 4) ocupația și datele despre evidența militară; 5) situația familială și datele despre existența la întreținerea lui a altor persoane; 6) studiile; 7) datele despre invaliditate; 8) datele despre existența titlurilor speciale, gradelor de calificare și a distincțiilor de stat; 9) dacă posedă limba în care se desfășoară procesul; 10) dacă a fost în această cauză în stare de reținere sau de arest și în ce perioadă; 11) alte date referitoare la persoana inculpatului;

- potrivit scrisorilor nr. 02/3-14530 din 22.10.2003 și nr. 02/3-3998 din 30.03.2011 eliberate de la CRIS „Registru”, a fost stabilit că Direcția documentare a populației nu dispune de date ce ar confirma luarea de evidență sau documentarea pe teritoriul Republicii Moldova cu acte de identitate din sistemul național de pașapoarte a cet. Abu Aziz Abdel X, născut la X.

- potrivit răspunsului CRIS „Registru” nr. 02/2-18737 din 27.06.2017 i-a fost comunicat că „Prin prezenta vă comunicăm că în Registrul de stat al populației și

în fișierul manual de evidență a persoanelor informația referitoare la cet. Abu Aziz Abdel X, născut la X, nu se atestă. Vă informăm că datele menționate în demers despre cet. Avi Hosis sunt insuficiente pentru identificare în sistemele informaționale automatizate și neautomatizate de date cu caracter personal. Astfel, pentru furnizarea datelor solicitate este necesar să prezentați date mai ample despre persoană: ziua, luna, anul nașterii sau IDNP-ul.”;

- de către partea apărării la 11.07.2017, în adresa Consului Statului Israel în România a fost expediată o solicitare privind identificarea persoanei care se află pe banca acuzării, care a comunicat că este Avi Hosis, cetățean al Israelului. Prin răspunsul Consului Statului Israel în România din 19.07.2017 a fost comunicat că Conform legislației israeliene este necesar ca Ministerul Justiției din Republica Moldova să trimită această solicitare;

- la materialele cauzei lipsește cât rezoluțiile președintelui sau vicepreședintelui Judecătorei Centru la acel moment privind repartizarea dosarului judecătorilor Lilia Vasilevici și Măria Avocnic, cât și extrasul din programul informațional automatizat sau încheierea președintelui instanței de judecată cu privire la repartizarea aleatorie a cauzei judecătorului Gafton Alexandru. Iar, din informația de pe website-ul <https://ic.instante.iustice.md> reiese că cauza penală urmează a fi examinată de către Judecătoria Grigoriopol. Astfel, partea apărării consideră că cauza penală se examinează de către o instanță incompetentă, contrar prevederilor art. 334 din Codul de procedură penală, art. 6¹ alin. (1) din Lege Nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească și Regulamentul privind modul de distribuire aleatorie a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești HCSM 110/5 din 05.02.2013 Modificat HCSM 220/8 din 4.03.2014, HCSM 280/13 din 27.04.2016, HCSM 455/19 din 21.07.2016 Monitorul Oficial nr.96 din 27.04.2013, prin urmare urmează a fi repartizată în mod aleatoriu unui judecător competent;

- potrivit raportului de expertiza judiciară nr. 1628 din 24.05.2017, a fost stabilit că „a soluționa întrebarea dacă au fost executate de către însăși numitul Abu Aziz Abdel sau de altă persoană semnăturile manuscrite din numele lui Abu Aziz Abdel, (două semnături, amplasate pe avers și pe revers) din ordonanța din 24.03.2010 de punere sub învinuire a bănuitului Abu Aziz Abdel, imaginile fotografice ale cărora sunt reprezentate în fișierele din mapa „Litigiu” de pe discul DVD-R, prezentat la expertiză, nu este posibil;

- la data de 03.06.2017, în adresa Procuraturii Chișinău, oficiul Rîșcani a fost expediată o cerere prin care a fost solicitat dacă în privința lui Abu Aziz Abdel X de către Procuratura Chișinău oficiul Rîșcani au fost emise careva ordonanțe privind scoaterea de sub urmărire penală, încetare a urmăririi penale, clasare a urmăririi penale, etc. pe epizodul cu cet. Pidghirnîi Victor. Ulterior, la data de 28.06.2017, de către Procuratura Chișinău oficiul Rîșcani apărătorului Răileanu Petru a fost eliberată ordonanța de a refuza începerea urmăririi penale emisă în cadrul procesului penal nr. X, înregistrat la data de 26.02.2014, pe faptul plângerii lui Pidghirnîi Victor a.n. X, în care solicită tragerea la răspundere pe Frank Demeia

care sub pretextul că deține funcții în cadrul Ambasadei SUA a estorcat 4500 euro de la acesta, unde a fost dispus a refuza în pornirea urmăririi penale pe faptul invocat în raport, pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii în ordinea art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală;

- instanța de judecată a stabilit că Abu Aziz Abdel este vorbitor de limba engleză, iar prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 02.12.2013, a fost stabilit că Abu Aziz Abdel nu poate citi în limba arabă, iar poate citi în limba engleză;

- unele acte procesuale ce se referă la acuzarea lui Abu Aziz Abdel nu au fost traduse de loc, iar unele au fost traduse cu încălcările art. art. 16 alin. (4); art. 66 alin. (2); art. 85 alin. (5); art. 357 alin. (2) Cod de procedură penală; art. 6 alin. (3) lit. a) din Convenția Pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04.11.1950, ratificată prin Hotărârea Parlamentului Nr. 1298 din 2-07.1997;

- până la momentul actual inculpatul cu cunoaște în ce este învinuit și nu poate adecvat să-și aleagă poziția sa de apărare;

- partea acuzării în cadrul judecării cauzei nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe, care ar confirma vinovăția lui Abu Aziz Abdel în comiterea infracțiunilor incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019, a fost admis din alte motive, apelul apărătorului Raileanu Petru în numele inculpatului Abu Aziz Abdel, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru 09 februarie 2018, s-a casat, inclusiv din oficiu această sentință și se pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanța prin care Abu Aziz Abdel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei Legi i se aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Abu Aziz Abdel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Abu Aziz Abdel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Abu Aziz Abdel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 84 alin.(1) și alin.(2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor i-a fost stabilit definitiv lui Abu Aziz Abdel, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și

de a exercita activități legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

Conform art. 85 Cod penal, a fost adăugat la pedeapsa stabilită lui Abu Aziz Abdel, termenul pedepsei neexecutate de 1 (un) an, 6 (șase) luni și 23 douăzeci și trei) de zile, stabilit în baza încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28.09.2007, privind liberarea condiționată înainte de termenul pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 12.12.2001, cu stabilirea definitivă, prin cumul total în privința lui Abu Aziz Abdel a pedepsei sub formă de 12 (doisprezece) ani, 6 (șase) luni și 23 (douăzeci și trei) de zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 ani.

Termenul executării pedepsei inculpatului urmând a fi calculat din momentul reținerii cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului în stare de arest de la data de 04.06.2014 până la 23.09.2014.

În rest sentința primei instanțe a fost menținută fără modificări.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dar și ținând cont de prevederile 190 Cod penal, a constatat că Abu Aziz Abdel în perioada lunilor noiembrie-decembrie 2008, urmărind scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, cunoscând caracterul irealizabil al angajamentului și neavând intenția executării acestuia, prin înșelăciune și abuz de încredere, prezentându-se ca angajat al Ambasadei Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, sub pretextul de a-i perfecta viză pentru plecare în Statele Unite ale Americii cet. Zeitoun Yahya a.n. X și altor persoane, aflându-se în preajma Ambasadei sus menționate pe str. Maria Cebotari, mun. Chișinău, a dobândit ilicit de la Zeitoun Yahya suma de 8900 euro, care conform ratelor oficiale medii de schimb valutar din acea perioadă constituie 121326,58 lei și 2500 dolari SUA, care conform ratelor oficiale medii de schimb valutar din acea perioadă constituie 25950,5 lei, cauzând astfel părții vătămate Zeitoun Yahya un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 147277,08 lei, ceea ce reprezintă proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța de apel a constatat că Abu Aziz Abdel a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(5) Cod penal, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, încheierea căruia a fost determinată de comportament dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Tot el, Abu Aziz Abdel în perioada lunii august 2011, intenționat, având scopul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altor persoane,

sub pretextul perfectării actelor centru plecarea în SUA la tratament, a dobândit de la cet. Saca Iurie bani în sumă de 1100 de dolari SUA, care conform ratelor oficiale de schimb ale BNM constituie 12536,48 lei MD, de la cet. Romanenco Maria bani în sumă de 700 de dolari, care conform ratelor oficiale de schimb ale BNM constituie 7977,76 lei, cauzându-le părților vătămate o pagubă în proporții considerabile în valoare totală de 20514,24 lei.

Tot el, Abu Aziz Abdel continuându-și acțiunile sale criminale, în perioada lunii noiembrie 2011, până în martie 2012, intenționat, având scopul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altor persoane, sub pretextul perfectării actelor pentru plecarea în SUA, a dobândit de la cet. Babei Oxana bani în sumă de 16500 lei, cauzându-i părții vătămate o pagubă în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul Abu Aziz Abdel a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii actului juridic, încheierea căruia a fost determinată de comportament dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile.

Tot el Abu Aziz Abdel continuându-și acțiunile sale criminale la 16.02.2013, aflându-se în cafeneaua „Andys Pizza” situată pe bd. Grigore Vieru, 20, din mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul că poate să-l ajute pe cet. Kewan Ibrahim X a.n. X, ca să procure la un preț mai redus un telefon mobil de model IPHONE 5 a însușit bani în numerar în sumă de 600 de euro, care conform cursului valutar stabilit de BNM la data de 16.02.2013 constituie suma de 9644 lei și 900 de lei, astfel cauzându-i părții vătămate Kewan Ibrahim X o pagubă materială considerabilă în sumă de 10544 lei.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul Abu Aziz Abdel a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii actului juridic, încheierea căruia a fost determinată de comportament dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile.

Instanța de apel a considerat că prima instanță la pronunțarea sentinței, just a apreciat probele, și a respectat cerințele art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, 1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și în așa mod a ajuns la concluzia de a o condamna pe inculpată, însă ținând cont de modificările operate,

acțiunile acesteia urmează a fi calificate conform indicilor calificativi stabiliți de legiuitor la art. 190 Cod penal, în vigoare la momentul judecării cauzei, instantaneu, instanța de apel, reiterând faptul că argumentele apelantului nu pot fi reținute ca plauzibile.

Instanța de apel analizând declarațiile inculpatului date în ședința de judecată în prima instanță prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca ne fiind veridice, și oferite în sensul ca inculpatul să evite atragerea la răspundere penală, or această concluzie a instanței de judecată rezultă din probele ce vor fi analizate în continuare, mai mult, instanța de apel a reținut și comportamentul inculpatului, care în ședințele instanței de apel nu s-a prezentat, în vederea relatării circumstanțelor de fapt.

Instanța de apel a indicat că deși inculpatul în ședințele primei instanțe nu a recunoscut vina, culpa acestuia în comiterea escrocheriilor incriminate lui se demonstrează prin: declarațiile părții vătămate Zeitoun Yahua (f.d.76-79, vol. IV); declarațiile martorului Bolfa Andrei (f.d.80-81, vol. IV); declarațiile părții vătămate Saca Iurie (f.d.213-216, vol. III); declarațiile părții vătămate Romanenco Maria (f.d.217-218, vol. III); declarațiile martorului Tanașciuc Marina (f.d.207-208, vol. III); declarațiile martorului Romanenco Alexei (f.d.220-221, vol. III); declarațiile părții vătămate Babei Oxana; declarațiile părții vătămate Kewan Ibrahim (f.d.209-210, vol. III); declarațiile martorului Ersheid Muhamed (f.d.211-212, vol. III).

Instanța de apel analizând și apreciind declarațiile părții vătămate Saca Iurie, Romanenco Maria, Babei Oxana, Kewan Ibrahim Ahmed și Zeitoun Yahya și a martorilor Ersheid Muhamed, Romanenco Alexei, Tanașciuc Marina și Bolfa Andrei prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind veridice, utile, consecvente, pertinente, care coroborează între ele și analizate și în ansamblu combat declarațiile inculpatului oferite în ședința primei instanțe, și indică indubitabil că prin acțiunile sale intenționate inculpatul, folosindu-se de încrederea dobândită, a trecut dolosiv din patrimoniul părților vătămate în patrimoniul său, sume de bani, prin ce a cauzat părților vătămate daune considerabile, dar și deosebit de mari, și în nici un caz, nu și-a executat promisiunile.

Subsecvent, aferent declarațiilor analizate și apreciate supra, instanța de apel a considerat că vina inculpatului Abu Aziz Abdel mai este demonstrată și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi, procesul-verbal de confruntare, acțiune procesuală efectuată la 19.02.2014, între învinuitul Abu Aziz Abdel și partea vătămată Zeitoun Yahya X, în cadrul căreia, învinuitul a negat faptul că l-ar fi cunoscut pe Zeitoun Yahya anterior anului 2012, invocând faptul că a făcut cunoștință cu partea vătămată în Penitenciarul 13, în anul 2012. Totodată, partea vătămată și-a menținut poziția sa, concretizând că învinuitul a locuit la el în apartament aproximativ o lună, pe str. Dokuceaev și i-a dat acestuia aproximativ 12000 de euro pentru a-i fi perfectată

cetățenie SUA, iar învinuitul a luat banii și a dispărut. De asemenea, învinuitul a negat faptul că ar fi primit careva sume de bani de la Zeitoun Yahya, iar în anul 2008-2009 nici măcar nu-l cunoștea; procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere din 13.06.12 prin care partea vătămată Saca Iurie la recunoscut pe Abu Aziz Abdel din numărul persoanelor prezentate spre recunoaștere drept persoana care prin înșelăciune a dobândit de la el 12536,00 lei, (cauza penală nr. 2011011581 f.d.150); procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere din 13.06.12, prin care partea vătămată Romanenco Maria la recunoscut pe Abu Aziz Abdel din numărul persoanelor prezentate spre recunoaștere drept persoana care prin înșelăciune a dobândit de la ea 7977,76 lei (cauza penală nr. 211011581 (f.d.152); proces-verbal de confruntare din 15.06.2012 (cauza penală nr. 2011011581, f.d.188), între învinuitul Abu Aziz Abdel și partea vătămată Babei Oxana, în cadrul căreia, învinuitul a negat faptul că ar fi luat bani pentru chiria apartamentului, servicii comunale și alte sume în total 16500,00 lei însă recunoaște că a luat 2800,00 lei pentru lecțiile de engleză; procesul-verbal de confruntare din 24.04.2013 între învinuitul Abu Aziz Abdel și martorul martorilor Ersheid Muhamed, în cadrul căreia martorul a indicat că cu Abu Aziz Abdel a făcut cunoștință prin intermediul lui Ibrahim Kewan, în luna februarie 2013 împreună cu Kewan s-a întâlnit cu Abu Aziz la barul „Andys Pizza” pe str. Vieru, unde Kewan i-a transmis lui Abu Aziz bani în sumă de 600 de euro și 800 sau 900 lei, iar Abu Aziz urma prin intermediul fratelui său din SUA să-i procure un Iphone 5 (cauza penală nr. 2013020800).

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de probe indicat supra prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile părților vătămate și a martorilor analizate și apreciate supra.

Instanța de apel a reținut că nu pot fi reținute ca întemeiate argumentele invocate de către apărător în cererea de apel înaintată, or pe de o parte, în solicitarea sa apărătorul cere instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de la comiterea infracțiunilor de care este învinuit pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsește fapta infracțiunii, iar pe de altă parte argumentele apărătorului se limitează la faptul că instanța de judecată nu l-a identificat pe inculpat corespunzător, făcându-se trimitere la încălcări de procedură, însă avocatul în cererea de apel nu a menționat/invocat clar nici un argument pe care s-ar baza concluzia/solicitarea apărării referitor la achitarea inculpatului pe motivul lipsei faptei infracțiunii.

Succesiv, instanța de apel a considerat că atât în ședințele primei instanțe, cât și în ședințele instanței de apel s-a stabilit ce certitudine că inculpatul a comis infracțiunile de escrocherie incriminate lui, această concluzie fiind susținută de normele de procedură penală.

Astfel, vis-a-vis de infracțiunile prevăzute de art. art. 190 alin.(1), 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a indicat că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere. Obiectul material al infracțiunii prevăzute la 190 Cod penal, este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

La caz, instanța de apel a reținut că, prin dobândire ilicită a bunurilor legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Instanța de apel a enunțat că înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine, despre apartenența de firmă și posibilitățile financiare, dezinformarea victimei privitor la marfa, contraprestație, calitate, preț, echivalent etc. Abuzul de încredere, inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rândul lor au în suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri etc, care, cunoscând o anumită evoluție și având amprenta încrederii, sunt exploatate cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea rezoluției infracționale.

Vis-a-vis de elementele laturii obiective menționate, instanța de apel din probele analizate și apreciate reține că Abu Aziz Abdel în toate episoadele de excrocherie a acționat cu rea-credință, în scopul dobândirii ilicite de la părțile vătămate Saca Iurie, Romanenco Maria, Babei Oxana, Kewan Ibrahim X și Zeitoun Yahya a banilor ce nu i se cuvin prin înșelăciune și abuz de încredere, manifestat prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, actului juridic nul încheierea căruia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, în esență, actul juridic în speță, urmează a fi apreciat nu ca un act material, ci prin sine, convenția/înțelegerea dintre inculpat și părțile vătămate conturează actul care din start, era considerat de inculpat ca fiind nul, or acesta de la bun început cunoștea că nu-și va onora promisiunile/obligățiile față de părțile vătămate.

Instanța de apel a relevat că, în cazul episodului însușirii prin excrocherie a mijloacelor bănești de la Zeitoun Yahya înșelăciunea s-a realizat prin faptul că, Abu Aziz Abdel cunoscând caracterul irealizabil al angajamentului și neavând intenția executării acestuia, prezentându-se ca angajat al Ambasadei Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, sub pretextul de a-i perfecta viză pentru plecare în Statele Unite ale Americii cet. Zeitoun Yahya X, și altor persoane, aflându-se în preajma Ambasadei sus menționate a dobândit ilicit de la Zeitoun

Yahya suma de 8900 euro și 2500 dolari SUA. În cazul de față abuzul de încredere s-a manifestat prin aceea că, partea vătămată la cererea inculpatului de mai multe ori l-a dus pe Abu Aziz cu automobilul la Ambasada SUA în RM și a văzut cum acesta intră liber pe teritoriul Ambasadei, fără a sta în rând. La fel acesta o perioadă de timp a locuit la gazdă în imobilul oferit de Zeitoun Yahya X. Astfel, partea vătămată a căpătat încrederea lui Abu Aziz, fiind convins că ultimul este o persoană care se ocupă legal de deschiderea vizelor pentru SUA.

Conchizând, instanța de apel a atestat prezența elementelor constitutive ale infracțiunii de escrocherie a averii străine, săvârșită în proporții deosebit mari, dar și în proporții considerabile, în acțiunile inculpatului Abu Aziz Abdel în partea încadrării juridice acțiunilor lipsind careva dubii ce ar pune la îndoială învinuirea înaintată. Relevant fiind și faptul că la faza de urmărire penală inculpatul a conlucrat cu OUP, astfel fiind audiat la data de 05.06.2012, (f.d.117, nr. 1-959/12) a recunoscut circumstanțele de fapt reținute de acuzare pe episoadele părților vătămate Saca Iu. și Romanenco Maria. Același lucru rezultă și din explicația ultimului din 05.06.2012, (f.d.166, nr. X) pe episodul Babei Oxana, circumstanțe care contravin solicitării apărării privind achitarea inculpatului, mai mult, din materialele cauzei se atestă că în cadrul cercetării judecătorești, în primă instanță, inculpatul nu a putut explica divergențele în declarațiile sale, totodată având în vedere că declarațiile date în calitate de învinuit coroborează cu materialele dosarului instanța de judecată a ajuns la concluzia că anume acestea sunt veridice și pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

La același capitol, instanța de apel a reținut că deși apărătorul nu a făcut trimitere în cererea de apel, la probele prezentate de apărare în prima instanță, în cadrul cercetării judecătorești, în primă instanță, au fost cercetate probele părții apărării și anume: martorul Fondos Olga a declarat că inculpatul venea la ei în ospetie. Din cuvintele soțului cunoaște că stătea în chirie în apartamentul din str. Voluntarilor cu o fată pe nume Oxana; certificatul eliberat de „Victoriabank” SA nr. 3099-B-16 din 23.12.2016 din care urmează că în perioada 24.03.2011-21.10.2011, prin transferurile internaționale din SUA, Turco Oxana a beneficiat de la familia Abu Azis 1600,00 dolari SUA, (f.d.177); certificatele eliberate de Departamentul Poliției de Frontieră din 10.05.2016 din care urmează că cet. Ersheid Muhammad la 03.01.2003 a ieșit din țară și a revenit la data de 04.02.2013 iar cet. Kewan Ibrahim a intrat în țară la data de 31.01.2013.

Apreciind probele enumerate, instanța de apel a statuat că prima instanță, întemeiată a conchis că certificatele eliberate de Departamentul Poliției de Frontieră confirmă doar faptul că la data comiterii faptei 16.02.2013 atât partea vătămată Kewan Ibrahim cât și martorul Ersheid Muhammad se aflau în RM fapt ce nu vine în contradicție cu actul de învinuire și deci în final probele date nu au careva utilitate pentru poziția de apărare luată de inculpat prin care acesta neagă comiterea faptei de escrocherie.

Instanța de apel a relevat că, cu referire la certificatul eliberat de „Victoriabank” SA, această probă se referă la beneficiarul transferurilor din SUA,

Turco Oxana însă persoana dată nu are careva statut pe cauza penală respectivă și deci utilitatea probei date în coraport cu poziția de apărare nu a fost stabilită. Totodată proba menționată indirect dezbate versiunea inculpatului prin care acesta susține că nu a fost corect identificat, prezentându-se inițial ca Alex Bradley apoi ca Avi Hosis or, acesta a menționat că transferurile au fost efectuate de rudele sale din SUA fapt de alt fel confirmat or, expeditorul este familia Abu Azis nume ce coincide cu numele inculpatului.

În continuare, instanța de apel a reiterat că deși apărătorul în numele inculpatului a solicitat prin apelul depus pronunțarea unei sentințe de achitare pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsește faptul infracțiunii, apărătorul nu a probat/exemplificat sub nici o formă această cerință, invocând în mare parte că persoana inculpatului, însă apreciază aceste argumente, ca fiind declarative, neprobate, constituind o tentativă a apărării de a induce în eroare instanța, din care considerent, va fi apreciat critic.

Astfel, instanța de apel a reținut că argumentul apărării a fost soluționat de nenumărate ori de către prima instanță, totodată, anterior, Centrul Cooperare Polițienească Internațională în baza solicitării parvenite din partea CPS Centru, mun. Chișinău nr. 10024 din 12.06.2012, a efectuat verificări privind persoana în cauză. Rezultatele verificărilor au fost transmise în adresa solicitantului prin mesajele nr.33/6736 din 11.07.2012 și nr.33/10437 din 23.10.2012. Astfel, potrivit răspunsului CCPI „Referitor la verificarea numelui Abuaziz Abdel Nabi Mohamed a.n.13.07.1971, comunicăm că potrivit mesajului parvenit în adresa noastră din partea BNC Interpol Ierusalim, persoana în cauză a fost identificată în baza amprentelor digitale, care aparțin cetățeanului palestinian Abu Aziz Abdel X, a.n. X. Acestuia i-a fost eliberat pașaport palestinian nr.743061 în anul 2000 și care a expirat în anul 2003. Susnumitul nu are antecedente penale pe teritoriul Israelului, iar întrucât pașaportul nr.0164679 nu este unul izraelit, autoritățile competente din Israel nu dispun de careva informații cu privire la acesta. „Suplimentar la mesajul nostru nr. 33/6736 din 11.07.2012 referitor la verificarea numelui Abuaziz Abdel X a.n.X, Vă comunicăm că potrivit mesajului parvenit în adresa noastră din partea BNC Interpol Washington, de către autoritățile competente ale SUA sus-numitului i s-a acordat permis de ședere legal. Cele două permise de reintrare pe teritoriul SUA par a fi autentice însă ambele expirate iar pașaportul SUA pe numele Alex BRADLEY nu este valabil.

Instanța de apel a constatat că, circumstanțele descrise supra, denotă că identitatea cetățeanului străin Abuaziz Abdel Nabi Mohamed a fost stabilită, acesta fiind identificat în baza amprentelor digitale neexistând careva dubii în privința aceasta. Mai mult, anterior, inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana din 12.12.2001, în baza art. 122 alin. (2), art. 123 alin. (1) Cod penal, la 10 ani privațiune de libertate, fiind identificat în baza copiei pașaportului anexată la cauza penală nr. X, nefiind ridicate careva întrebări referitor la identitatea ultimului, argumentul în cauză fiind invocat cu mult mai târziu, peste

circa 15 ani, fapt ce denotă că aceasta este o poziție de apărare a inculpatului care nu poate rezista criticii.

Instanța de apel a reținut că, chestiunea cu privire la stabilirea identității a fost soluționată anterior, fapt confirmat prin numeroasele solicitări din partea organului de urmărire penală, adresate către INTERPOL, din care s-a stabilit cu certitudine că pe banca acuzaților, în primă instanță se afla Abu Aziz Abdel.

De asemenea, instanța de apel din materialele cauzei a reținut că în cadrul cercetării judecătorești, participanții la proces l-au recunoscut pe Abu Aziz Abdel, ca fiind persoana care a comis faptele prejudiciabile, aceste circumstanțe fiind constatate și prin procesul-verbal de confruntare, acțiune procesuală efectuată la 19.02.2014, între învinuitul Abu Aziz Abdel și partea vătămată Zeitoun Yahya X, în cadrul căreia, învinuitul a negat faptul că l-ar fi cunoscut re Zeitoun Yahya anterior anului 2012, invocând faptul că a făcut cunoștință cu partea vătămată în Penitenciarul 13, în anul 2012. Totodată, partea vătămată și-a menținut poziția sa, concretizând că învinuitul a locuit la el în apartament aproximativ o lună, pe str. Dokuceaev și i-a dat acestuia aproximativ 12000 de euro pentru a-i fi perfectată cetățenie SUA, iar învinuitul a luat banii și a dispărut. De asemenea, învinuitul a negat faptul că ar fi primit careva sume de bani de la Zeitoun Yahya, iar în anul 2008-2009 nici măcar nu-l cunoștea; procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere din 13.06.12, prin care partea vătămată Saca Iurie la recunoscut pe Abu Aziz Abdel din numărul persoanelor prezentate spre recunoaștere drept persoana care prin înșelăciune a dobândit de la el 12536,00 lei, (cauza penală nr. 2011011581 f.d.150); procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere din 13.06.12, prin care partea vătămată Romanenco Maria l-a recunoscut pe Abu Aziz Abdel X din numărul persoanelor prezentate spre recunoaștere drept persoana care prin înșelăciune a dobândit de la ea 7977,76 lei (cauza penală nr. X f.d.152); proces-verbal de confruntare din 15.06.2012 (cauza penală nr. X, f.d.188), între învinuitul Abu Aziz Abdel și partea vătămată Babei Oxana, în cadrul căreia, învinuitul a negat faptul că ar fi luat bani pentru chiria apartamentului, servicii comunale și alte sume în total 16500,00 lei însă recunoaște că a luat 2800,00 lei pentru lecțiile de engleză; procesul-verbal de confruntare din 24.04.2013 între învinuitul Abu Aziz Abdel și martorul martorilor Ersheid Muhamed, în cadrul căreia martorul a indicat că cu Abu Aziz X a făcut cunoștință prin intermediul lui Ibrahim Kewan. În luna februarie 2013 împreună cu Kewan s-a întâlnit cu Abu Aziz la barul „Andys Pizza” pe str. Vieru, unde Kewan i-a transmis lui Abu Aziz bani în sumă de 600 de euro și 800 sau 900 lei, iar Abu Aziz urma prin intermediul fratelui său din SUA să-i procure un Iphone 5 (cauza penală nr. X), acte dobândite în cadrul urmăririi penale asupra cărora nici inculpatul și nici apărătorul acestuia nu au indicat careva obiecții, în acest sens, lipsind careva eventuale ordonanțe/hotărâri ale procurorilor/judecătorului de instrucție, ce ar lipsi actele menționate de forță probantă.

Instanța de apel a respins argumentele apărătorului în partea în care s-a invocat că inculpatul nu cunoaște în ce este învinuit pe motiv că la traducerea

rechizitoriilor pe cauza penală dată interpreții/traducătorii nu au fost preîntâmpinați de răspunderea ce o poartă conform art. 312 Cod penal, or în acest sens, de fapt, rechizitoriile pe caz, actele OUP au fost întocmite de către procurori, și comunicate inculpatului în prezența apărătorului, dar și a traducătorilor, mai mult, rechizitoriul la cauza penală nr. X a fost tradus de către Traducătorul autorizat Elsheikh Mohamed, care a fost preîntâmpinat de răspunderea renală conform art. 312 Cod penal, (61-71, vol. IV cauza penală 1-100/14), însă inculpatul a refuzat să semneze recipisa ce certifică că a recepționat traducerea, la fel, rechizitoriul pe cauza penală X, a fost tradus corespunzător, însă inculpatul la fel a refuzat să semneze recipisa ce certifică că a trimis copia actului respectiv, (f.d.1-20, cauza penală nr. X), de asemenea, rechizitoriul pe cauza penală nr. X a fost tradus în limba engleză de către Traducătorul autorizat Moraru Tatiana, la fel, rechizitoriul la cauza penală nr. X, a fost tradus în limba engleză de către același traducător, autorizația eliberată de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, ce certifică împuternicirile persoanei enunțate fiind anexată la materialele cauzei (f.d.45-52. vol. III).

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că actele emise de OUP/procurori au fost traduse corespunzător, inculpatul a fost asistat de traducători, apărători, la fel, în cadrul ședințelor în instanța de fond, la judecarea cauzei au fost prezenți traducători autorizați, autorizațiile cărora sunt anexate la dosar, care au fost preîntâmpinați de răspunderea ce o poartă conform art. 312 Cod penal al RJVI, ceea ce denotă că argumentul apărătorului este declarativ, fiind o metodă de a induce instanța în eroare.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele apărătorului în partea în care a invocat că cauza penală s-a examinat în primă instanță de către o instanță necompetentă, or acest argument este combătut prin materialele cauzei și anume prin fișa de repartizare a dosarului, (f.d.1, vol. II).

Instanța de apel a considerat neîntemeiate și argumentele apărătorului invocate în mod independent precum că în speță se atestă divergențe și că în astfel de împrejurări nu poate fi pronunțată o sentință de condamnare, or, din probele analizate și apreciate a stabilit lipsa cărorva divergențe, instantaneu stabilindu-se cu certitudine că Abu Aziz Abdel a comis faptele de escrocherie.

Instanța de apel a reiterat că Abu Aziz Abdel prin acțiunile sale a comis infracțiunile prevăzute de art. art. 190 alin. (1), 190 alin. (1), 190 alin. (1) și 190 alin.(5) Cod penal, fapte pentru care, instanța a ținut cont de prevederile stabilite de legiuitor în Codul penal, precum că persoana care atentează la valorile sociale ocrotite de legea penală urmează a fi atrasă la răspundere penală.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La caz, privind gravitatea infracțiunilor săvârșite, conform art. 16 Cod penal, instanța de apel a atestat că infracțiunile săvârșite de către inculpatul Abu Aziz Abdel, fac parte din categoria celor mai puțin grave și deosebit de grave.

Subsecvent, instanța de apel a indicat că în conformitate cu art.76 Cod penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului Abu Aziz Abdel instanța de judecată nu a identificat. Conform art.77 Cod penal, în privința inculpatului a fost reținut comiterea unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnată.

De asemenea, instanța de apel a reținut și comportamentul inculpatului Abu Aziz Abdel, care se eschivează de la instanța de apel, fiind anunțat în căutare prin sentința primei instanțe, se caracterizează negativ, nu este angajat oficial în câmpul muncii.

Reportând circumstanțele reale și personale ale inculpatului la sancțiunile stabilite de legiuitor la normele ce prevăd infracțiunile comise de inculpat, instanța de apel i-a stabilit lui Abu Aziz Abdel, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, dosar penal nr. X, episoadele ce vizează părțile vătămate, Saca Iurie, Romanenco Maria, Babei Oxana, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de doi ani, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, (dosar penal nr. 1-2263/13 jud, Râșcani, conexat prin încheierea jud. Centru din 25 10.2013, la cauza penală 1-259/13, episodul p.v. Kewan Ibrahim X), 2 ani închisoare, pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, (dosar penal nr. 1-995/14 jud. Rîșcani, conexat prin încheierea jud. Centru din 29.04.2014, la cauza penală X, episodul p.v. Zeitoun Yahya), 10 (zece) ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitățile legate cu administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

De asemenea, conform art. 84 Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată centru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea redesei mai ușoare de pedeapsa mai aspră. La pedeapsa principală aplicată în cazul unui concurs de infracțiuni poate fi adăugată oricare din pedepsele complementare nevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod, care stabilesc răspunderea pentru infracțiunile de a căror săvârșire persoana a fost declarată vinovată. Pedeapsa complementară definitivă stabilită prin cumul, total sau parțial, al pedepselor complementare aplicate nu poate depăși termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea generală a prezentului cod pentru această categorie de pedepse. Dacă pentru

infracțiunile care intră în concurs sînt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art.87, și instanța de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele se execută de sine stătător. Conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvîrșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

În cazul unui concurs de infracțiuni, când s-a stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori alte categorii de pedeapsă, se aplică ca pedeapsă definitivă detențiunea pe viață.

Astfel, prevederilor art.84 alin.(1), (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, instanța de apel a stabilit definitiv lui Abu Aziz Abdel pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitățile legate cu administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

De asemenea, instanța de apel a reținut din materialele cauzei că Abu Aziz Abdel, în baza încheierii Judecătoriei Rîșcani din 28.09.2007, a fost liberat condiționat de pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Ciocana din 12.12.2001, cu 1 an, 6 luni și 23 de zile.

În acest sens, instanța de apel a enunțat că conform art. 85 Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvîrșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - termenul de 15 ani. Cumularea pedepselor complementare în cazul unui cumul de sentințe se efectuează în condițiile art.84 alin.(2). Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decît pedeapsa stabilită pentru săvîrșirea unei noi infracțiuni și decît partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată. La cumularea pedepselor, dacă prin una din sentințe este stabilită pedeapsa detențiunii pe viață, pedeapsa definitivă va fi detențiunea pe viață,,.

Raportînd prevederile legale enunțate la materialele cauzei, instanța de apel prin aplicarea prevederilor art. art. 85, 91 Cod penal, a adăugat la pedeapsa stabilită lui Abu Aziz Abdel, termenul pedepsei neexecutate de 1 an, 6 luni și 23 de zile, stabilit în baza încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28.09.2007, privind liberarea condiționată înainte de termenul pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 12.12.2001, cu stabilirea definitivă, prin cumul total în privința lui Abu Aziz Abdel a pedepsei sub formă

de 12 ani, 6 luni și 23 de zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 ani

Subsecvent, instanța de apel ținând cont de faptul că prin prezenta decizie instanța a statuat asupra acțiunilor prejudiciabile a inculpatului, manifestate prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, încheierea căruia a fost determinată de comportament dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, dar și în proporții deosebit de mari, a considerat soluțiile primei instanțe, în partea soluționării chestiunii cu privire la acțiunii civile, întemeiate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Abu Aziz Abdel, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Abu Aziz Abdel invocă:

- în cadrul audierii părții vătămate Zeitoun Yahya în instanța de judecată pe data necunoscută, nu au fost elucidate mai multe divergențe și nu a fost stabilit la ce suma pretinde parte vătămată Zeitoun Yahya;

- nu au fost elucidate și alte circumstanțe importante dacă au fost întocmite careva contracte, recipise sau întreprinse alte acțiuni privind confirmarea transmiterii acestor sume bănești, dacă acești banii au fost numerotați, în ce valoare au fost, cine a asistat la numărarea, etc. De asemenea nu a fost verificată proveniența acestor sume. Nu este clar cine sunt acele persoane care au transmis pașapoarte dlui Zeitoun Yahya și unde sunt aceste pașapoarte;

- translatorul Morari Natalia nu a fost preîntâmpinată de către instanța de judecată în conformitate de art. 312 din Codul penal, pentru traducerea intenționat incorectă, ce se confirmă prin acest fapt că în procesul verbal a ședinței de judecată lipsește semnătura translatorului. De asemenea partea vătămată Babei Oxana nu a fost prevenită despre depunerea jurământului în conformitate cu art. 108 alin. (4) din Codul de procedură penală;

- partea vătămată Babei Oxana în cadrul urmăririi penale a depus declarații contradictorii, indicând diferite sume astfel declarațiile ei urmează a fi apreciate critic;

- translatorul nu a fost preîntâmpinată de către instanța de judecată în conformitate de art. 312 din Codul penal pentru traducerea intenționat incorectă, ce se confirmă prin acest fapt că în procesul verbal a ședinței de judecată de asemenea lipsește semnătura translatorului;

- prima instanță nu a cercetat corespunzător actele procesuale și documente aflate în cauza penală, prin urmare nu este posibil a se referi la careva acte procesuale sau documente;

- în cadrul ședinței preliminare în prezenta cauza penală care a avut loc la 24.01.2014 nu a fost stabilită identitatea inculpatului în conformitate cu art. 358 din Codul de procedură penală, fiind indicat în procesul verbal „*Inculpatul - toate actele se află la politie o să fiu de acord să prezint datele de identitate când o să-mi văd pașaportul*”;

- prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională nr. 34/33-1173 din 30.01.2014 adresat procurorului în Procuratura sect. Centru, Elena Șuvalova și prin ale documente anexate la materialele cauzei nu a fost stabilită identitatea persoanei care este pe banca acuzaților;

- careva amprente digitale de la persoana care se află pe banca acuzații de către organul de urmărire penală sau instanța de judecată pe parcursul procesului penal nu au fost colectate și careva procese verbale în acest sens la materialele cauzei lipsesc;

- persoana care se află pe banca acuzații se află pe teritoriul Republicii Moldova din anul 1994 fără careva documente și din explicațiile lui s-a folosit de date personale altor persoane din motivul că a fost un pericol real pentru viața și sănătatea lui, iar numele lui adevărat este Avi Hosis și el s-a născut în Israel în pustiu în familia de beduini;

- la materialele cauzelor penale 1-96/2001 și a 1-828/2001 nu sunt careva acte procesuale de ridicare a cărorva documente în original, care confirmă identitatea lui Abu Aziz Abdel X, ce se confirmă prin certificatul din 13.06.2012 eliberat de Comisarul CPs Centru Ion Bilibov, unde este indicat că datele lui Abu Aziz Abdel X sunt identificate prin copia pașaportului ridicat din cadrul Jud. Ciocana dosar X și din c/p X CPs Centru;

- la materialele dosarului personal al deținutului Abu Aziz Abdel Nabi Mohamed din P-13 sunt prezente două pașapoarte autentificate de către Judecătorul A. Gafton pe numele Abu Aziz Abdel X și Alex Bradley unde este menționat „Copia corespunde originalului”. În să originalele acestor documente nimeni nu a văzut, ele nu au fost ridicate nici în cadrul cauzelor penale 1-96/2001 și a 1-828/2001 examinate de judecătoria Ciocana, nici în cadrul dosarului penale împreună cu toate dosarele conexe care se examinează în prezent;

- la materialele cauzei sunt prezente și alte documente cu diferite date de identitate fiind anexat un pașaport al SUA cu datele personale „Abu Aziz Alex” cu data nașterii X, care a fost confirmată de ștampila și semnătura Notarului Bagrimova O.;

- prin răspunsul Biroul migrație și azil nr. 5/1-2-R-313/18 din 03.08.2018 a fost comunicat că conform subsistemului informațional al BMA, persoana cu date de identitate Abu Aziz Abdel X sau Avi Hosis, nu au fost documentate de către autoritatea competent pentru străini;

- cauza penală a fost examinată examinează de către o instanță incompetentă, contrar prevederilor art. 334 din Codul de procedură penală, art. 6¹ alin. (1) din Lege Nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească și

Regulamentul privind modul de distribuire aleatorie a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești HCSM 110/5 din 05.02.2013 Modificat HCSM 220/8 din 4.03.2014, HCSM 280/13 din 27.04.2016, HCSM 455/19 din 21.07.2016 Monitorul Oficial nr.96 din 27.04.2013, prin urmare urmează a fi repartizată în mod aleatoriu unui judecător competent;

- instanța de judecată a stabilit că Abu Aziz Abdel X este vorbitor de limba engleză, iar prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 02.12.2013 a fost stabilit că Abu Aziz Abdel X nu poate citi în limba arabă, iar poate citi în limba engleză;

- unele acte procesuale ce se referă la acuzarea dlui Abu Aziz Abdel X nu au fost traduse de loc, iar unele au fost traduse cu încălcările art. art. 16 alin. (4); art. 66 alin. (2); art. 85 alin. (5); art. 357 alin. (2) din Codul de procedură penală și art. 6 alin. (3) lit. a) din Convenția Pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04.11.1950 ratificată prin Hotărârea Parlamentului Nr. 1298 din 24.07.1997;

- partea acuzării în cadrul judecării cauzei nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe, care ar confirma vinovăția dlui Abu Aziz Abdel Nabi Mohamed în comiterea infracțiunilor incriminate;

- sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, directe când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător;

- învinuirea înaintată lui Abu Aziz Abdel X era formulată prin prisma elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal în redacția legii care la moment nu are putere juridică, iar prin Lege Nr. 179 din 26.07.2018 componenta infracțiunii art. 190 au fost esențial modificată.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat și a solicitat a dispune inadmisibilitatea recursului înaintat ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate,

adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate, Colegiul penal lărgit atestă, că avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Abu Aziz Abdel, invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că asemenea erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Abu Aziz Abdel, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând decizia atacată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că instanța de apel a dat răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului. Mai mult, în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

Colegiul menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar

expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Subsecvent, reieșind din esența criticilor invocate de către recurent, Colegiul penal lărgit reține că acestea se referă la chestiunea de apreciere a probelor. Or, avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Abu Aziz Abdel face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzută de art. 190 alin.(1), 190 alin.(1), art. 190 alin.(1) Cod penal și art. 190 alin.(5) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către recurent, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de

vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind casarea din oficiu a sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Abu Aziz Abdel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani. Abu Aziz Abdel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani. Abu Aziz Abdel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani. Abu Aziz Abdel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani. În temeiul art. 84 alin.(1) și alin.(2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor s-a stabilit definitiv lui Abu Aziz Abdel, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani. Conform art. 85 Cod penal, a fost adăugat la pedeapsa stabilită lui Abu Aziz Abdel, termenul pedepsei neexecutate de 1 (un) an 6 (șase) luni și 23 (douăzeci și trei) de zile, stabilit în baza încheierii Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 28.09.2007, privind liberarea condiționată înainte de termenul pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 12.12.2001, cu stabilirea definitivă, prin cumul total în privința lui Abu Aziz Abdel a pedepsei sub formă de 12 (doisprezece) ani, 6 (șase) luni și 23 (douăzeci și trei) de zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 ani.

Contrar argumentelor recurentului prin care se invocă faptul, că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, Colegiul penal lărgit relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost desființată sentința primei instanțe.

La fel, Colegiul penal lărgit stabilește, că în speță, nu a fost comisă careva eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Colegiul penal atrage atenția și asupra motivării deciziei instanței de apel

sub aspectul constatării caracterului contradictoriu al cererii de apel în partea ce ține de solicitările înaintate, adică cererea de pronunțare a sentinței de achitare în privința lui Abu Aziz Abdel în contextul invocării faptului neidentificării inculpatului corespunzător. În toate materialele cauzei acumulate pe parcursul examinării cauzei, înscrisurile acumulate, persoana diferită justiției este autenticată drept Abu Aziz Abdel, acesta subsemnându-se la un șir de cereri, fapt care nu a lăsat îndoială referitor la identitatea făptașului. Sub acest aspect sunt absolut relevante declarațiile părților vătămate audiate pe parcursul urmăririi penale, care au indicat direct la Abu Aziz Abdel ca infractor, precum și corespondența efectuată cu Inspectoratul General al Poliției Centrul Cooperare Polițienească Internațională

Instanța de recurs respinge argumentele recurentului precum că, instanțele de fond nu au stabilit identitatea persoanei condamnate, insistând că numele acestuia nu este „Abu Aziz Abdel”, însă, numele său adevărat este Avi Hosis, or, aceste alegații au fost respinse repetat de către instanțele de fond care au reiterat răspunsului CCPI, cu următorul conținut: *„Referitor la verificarea numelui Abuaziz Abdel Nabi Mohamed a.n. X, comunicăm că potrivit mesajului parvenit în adresa noastră din partea BNC Interpol Ierusalim, persoana în cauză a fost identificată în baza amprentelor digitale, care aparțin cetățeanului palestinian Abu Aziz Abdel X, a.n. X. Acestuia i-a fost eliberat pașaport palestinian nr.X în anul 2000 și care a expirat în anul 2003. Sus numitul nu are antecedente penale pe teritoriul Israelului, iar întrucât pașaportul nr.X nu este unul izraelit, autoritățile competente din Israel nu dispun de careva informații cu privire la acesta. „Suplimentar la mesajul nr. 33/6736 din 11.07.2012 referitor la verificarea numelui Abu Aziz Abdel X a.n. X, Vă comunicăm că potrivit mesajului parvenit în adresa noastră din partea BNC Interpol Washington, de către autoritățile competente ale SUA sus-numitului i s-a acordat permis de ședere legal. Cele două permise de reintrare pe teritoriul SUA par a fi autentice însă ambele expirate iar pașaportul SUA pe numele Alex BRADLEY nu este valabil”.*

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel justificat constatat și a conchis că, anterior, inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana din 12.12.2001, în baza art. 122 alin. (2), art. 123 alin. (1) Cod penal, la 10 ani privațiune de libertate, fiind identificat în baza copiei pașaportului anexată la cauza penală nr. X, nefiind ridicate careva întrebări referitor la identitatea ultimului, argumentul în cauză fiind invocat cu mult mai târziu, peste circa 15 ani, fapt ce denotă că aceasta este o poziție de apărare a inculpatului care nu poate rezista criticii. Astfel, chestiunea cu privire la stabilirea identității a fost soluționată anterior, fapt confirmat prin numeroasele solicitări din partea organului de urmărire penală, adresate către INTERPOL, din care s-a stabilit cu certitudine că pe banca acuzaților, în primă instanță se afla Abu Aziz Abdel.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit apreciază că multitudinea argumentelor punctate în cererea de recurs de către avocatul Răileanu Petru nu sunt incidente cauzei deferite judecării, or, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, iar

hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, Colegiul atestă că, alegațiile înaintate de partea apărării privind pretinsa încălcare a dreptului de a cunoaște esența învinuirii, precum și de a fi asistat de un translator, au fost obiect de studii și în cadrul ședinței instanței de apel, instanța de apel oferind răspunsuri suficient de motivate privind respingerea acestor alegații.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelul declarat, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui *Abu Aziz Abdel X*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 iulie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Catan Liliana